

Intencje Mszalne 12 - 18 listopada 2012 r.

Poniedziałek 12 listopada	7.00	+ Adam Dziudziek (od rodz. Morawskich)
	18.00	+ Helena Zatorska, wnuczka, córka i zięć
Wtorek 13 listopada	7.00	+ Adam Dziudziek (od rodz. Morawskich)
	18.00	+ Stanisław Prokop
Środa 14 listopada	7.00	+ Adam Dziudziek (od Janiny z Grabia)
	18.00	+ Krzysztof Trybus
Czwartek 15 listopada	7.00	+ Karol Wójcik i żona Wanda oraz synowie: Karol i Edward
	18.00	Dziękczynna w 80 urodziny Karoliny z prośbą o opiekę MB Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo
Piątek 16 listopada	7.00	+ Adam Dziudziek (od rodz. Lenartów)
	18.00	+ Sabina, Marian, Nina Jasielscy
Sobota 17 listopada	7.00	+ Adam Dziudziek
	18.00	+ Teresa Niedbała i Jan Klimek
XXXIII Niedziela Zwykła 18 listopada	7.30	+ Alicja Solawa (od sąsiadów)
	9.00	+ Józef Zieliński w 4 r. śm. Anna żona
	10.30	+ Jan Ledwoń
	12.00	+ Stanisław Rusnarczyk (od dzieci, wnuków i prawnuków)
	18.00	W int. misji i misjonarzy o Boże błogosławieństwo i o owocną pracę duszpasterską (od Róży Misyjnej)

Parafia Rzymskokatolicka Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Krakowie Mydlnikach,

30 - 198 Kraków, ul. Hemara 1

tel. /12/ 626 04 53,

e-mail: mydlniki@diecezja.pl,

www.mydlniki.diecezja.pl.

Msze Św. w niedzielę:

7.30, 9.00, 10.30 (dla dzieci), 12.00, 18.00,

Msze Św. w dni powszednie: 7.00, 18.00

Kancelaria:

codziennie po Mszy Św. z wyjątkiem niedziel.

Numer Konta Bankowego naszej Parafii:

15-1050-1445-1000-0023-0823-2921

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 37 (258) * 11.11.2012 r.

XXXII NIEDZIELA ZWYKŁA

CZYTANIE PIERWSZE z 1 Księgi Królewskiej

Prorok Eliasz poszedł do Sarepty. Kiedy wchodził do bramy tego miasta, pewna wdowa zbierała tam sobie drwa. Więc zawołał ją i powiedział: Daj mi, proszę, trochę wody w naczyniu, abym się napił. Ona zaś zaraz poszła, aby jej nabrać, ale zawołał na nią i rzekł: Weź, proszę, dla mnie i kromkę chleba! Na to odrzekła: Na życie Pana, Boga twego! Już nie mam pieczywa - tylko garść mąki w dzbanie i trochę oliwy w baryłce. Właśnie zbieram kilka kawałków drewna i kiedy przyjdę, przyrządzę sobie i memu synowi [strawę]. Zjemy to, a potem pomrzemy. Eliasz zaś jej powiedział: Nie bój się! Idź, zrób, jak rzekłaś; tylko najpierw zrób z tego mały podpłomyk dla mnie i przynieś mi! A sobie i twemu synowi zrobisz potem. Bo Pan, Bóg Izraela, rzekł tak: Dzbany mąki nie wyczerpie się i baryłka oliwy nie opróżni się aż do dnia, w którym Pan spuści deszcz na ziemię. Poszła więc i zrobiła, jak Eliasz powiedział, a potem zjadł on i ona oraz jej syn, i tak było co dzień. Dzbany mąki nie wyczerpały się i baryłki oliwy nie opróżniły się według obietnicy, którą Pan wypowiedział przez Eliasza.

(1 Krl 17,10-16)

CZYTANIE DRUGIE z Listu do Hebrajczyków

Chrystus wszedł nie do świątyni, zbudowanej rękami ludzkimi, będącej odbiciem prawdziwej /świątyni/, ale do samego nieba, aby teraz wstawiać się za nami przed obliczem Boga, nie po to, aby się często miał ofiarować jak arcykapłan, który co roku wchodzi do świątyni z krwią cudzą. Inaczej musiałby cierpieć wiele razy od

stworzenia świata. A tymczasem raz jeden ukazał się teraz na końcu wieków na zgładzenie grzechów przez ofiarę z samego siebie. A jak postanowione ludziom raz umrzeć, a potem sąd, tak Chrystus raz jeden był ofiarowany dla zgładzenia grzechów wielu, drugi raz ukaże się nie w związku z grzechem, lecz dla zbawienia tych, którzy Go oczekują.

(Hbr 9,24-28)

EWANGELIA wg św. Marka

Jezus nauczając mówił do zgromadzonych: Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozoru odpowiadają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok. Potem usiadł naprzeciw skarbnicy i przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarbnicy. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbnicy. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie.

(Mk 12,38-44)

I jest Polska inna, lecz ta sama

Kościół, jak pokazuje historia także naszego państwa, zawsze zachęcał do postaw patriotycznych, warto tu wspomnieć takie postaci jak np. ks. Ignacy Skorupko, ks. Piotr Ściegienny, ks. Jerzy Popiełuszko, czy wreszcie Jan Paweł II. Ale wcale nie mniejszymi patriotami byli nasi patroni: bł. Abp Antoni Julian Nowowiejski oraz bł. Bp Leon Wetmański. Wreszcie to właśnie Kościół w średniowieczu zakładał szkoły i uniwersytety kształcące młodych ludzi oraz wychowujące ich do miłości Ojczyzny – bo tym właśnie jest najkrócej ujmując patriotyzm. Henryk Sienkiewicz w 1903 r. w Płocku w księdze pamiątkowej Muzeum Diecezjalnego napisał znamienne słowa: „Kościół jest stróżem przeszłości, piastunem teraźniejszości i siewcą przyszłości”. To zdanie bardzo prosto i wyraźnie ukazuje rolę Kościoła wobec Ojczyzny.

I jest Polska inna, lecz ta sama

Etos odzyskanej po ponad wieku zaborów niepodległości był motywem przewodnim życia publicznego II Rzeczypospolitej. Mimo to rocznice odzyskania niepodległości świętowano oficjalnie w przedwojennej Polsce zaledwie dwa razy.[...] dopiero w 1937 r. stosowna uchwała Sejmu Rzeczypospolitej ustanowiła dzień 11 listopada jako Święto Niepodległości. Tej formalnej sankcji nie doczekał jednak bodaj najbardziej znany bohater polskiej walki o niezawisłość – marszałek Józef Piłsudski, zmarły w 1935 r.

Umowna data 11 listopada. Już sam wybór dnia 11 listopada na oficjalne święto narodowe był dość arbitralną decyzją. Proces wybijania się na niepodległość był bowiem długi i składał się z wielu wydarzeń, zbliżających nas coraz bardziej do pełnej niepodległości. 5 listopada 1916 r. władze austriackie i niemieckie podpisały Akt 5 listopada, dość ogólnie i mało precyzyjnie gwarantujący Polakom – w obliczu sytuacji wojennej – powstanie samodzielnego Królestwa Polskiego. Z kolei 14 stycznia 1917 r. na podstawie Aktu 5 listopada powstała Tymczasowa Rada Stanu, której nieco zapomnianymi osiągnięciami były m.in.: przejęcie sądownictwa i szkolnictwa z rąk niemieckich, wykształcenie dwóch tysięcy urzędników państwowych oraz wprowadzenie języka polskiego do samorządów lokalnych.

Kolejne symboliczne daty na polskiej drodze do niepodległości to m.in.: 12 września 1917 r. – przejęcie obowiązków głowy państwa przez Radę Regencyjną, 7 listopada 1918 r. – ogłoszenie przez Radę Regencyjną niepodległości Polski, noc z 6 na 7 listopada – powołanie Tymczasowego Rządu Ludowego Republiki Polskiej z Ignacym Daszyńskim na czele i wreszcie ów 11 listopada 1918 r. – przekazanie przez Radę Regencyjną władzy wojskowej Józefowi Piłsudskiemu, który dzień wcześniej wrócił do Warszawy.

Właśnie ten ostatni dzień, w powiązaniu z faktem, że na świecie zakończyła się wtedy I wojna światowa (kapitulacja Niemiec na froncie zachodnim), z czasem uznano za symboliczne Święto Niepodległości i jako takie ogłoszono w uchwale Sejmu Rzeczypospolitej z 1937 r. Już wcześniej dzień ten w Polsce różnie świętowano.

Rok 1919. Sytuacja Rzeczypospolitej, nazywanej jeszcze w 1919 r. Republiką Polską, w ciągu roku od odzyskania niepodległości nie była do końca jasna. Polska granica wschodnia miała dopiero ukształtować się w konsekwencji wojny polsko-bolszewickiej. Wygasały właśnie narodowościowe w objętej powstaniem Wielkopolsce, a przynależność Śląska oraz Warmii i Mazur miała zostać rozstrzygnięta. Józef Piłsudski był u szczytu swej popularności i siły politycznej. „W przededniu” pierwszej rocznicy przekazania mu władzy przez Radę Regencyjną, postanowił odbyć polityczne tournée, które miało przypieczętować majestat i terytorialną rozległość dopiero co odrodzonej polskiej państwowości.

W październiku 1919 r. Piłsudski odwiedził – jak podkreślano w ówczesnej prasie – „cztery dawne stolice”: Wilno, Kraków, Poznań i Gniezno. [...] Znamienne, że niemal na całej trasie podróży kolejowej, tłumy ludzi wiwatowały na cześć przyszłego Pierwszego Marszałka Polski. Pociąg zwalniał w pomniejszych miasteczkach, a Naczelnik Państwa pozdrawiał rozentuzjasmowanych w patriotycznym uniesieniu Polaków. Na większych stacjach odbywały się półgodzinne akademie, powitania i wiwaty. Polacy cieszyli się, że widzą wreszcie swojego przedstawiciela, a nie obcego monarchę..

Rok 1929 Minęło zaledwie 10 lat, a Polska, odrodzona dekadę wcześniej, znacznie się zmieniła. [...] Polska tryumfowała, ciesząc się z 10 lat swojej odrodzonej państwowości, ale i robiła rachunek sumienia, którego – jak się później okazało – nie zdążyła dokończyć przed wrześniem 1939 r. „W 10-tą rocznicę niepodległości – pisał jesienią 1929 roku „Przewodnik Katolicki” – jest czym się cieszyć i za co Panu Bogu dziękować. Kajdany niewoli upadły. Bóg miłosierny, który w rękach swych dźwierz losy państw i narodów, nad Polską, wymazaną z mapy Europy, wyrzekł przed 10 laty wielkie słowo zmartwychwstania. Jesteśmy znów. Żyjemy. Mamy swe własne gospodarstwo państwowe. Czy jednak tylko uczucie radości budzi się dziś w sercach naszych?”

Z takimi dylematami i rozmyślaniami wkraczali Polacy w drugie dziesięciolecie swej niepodległości państwowej. Aby ukazać potęgę przez dziesięć lat niestrudzenie budowanego niemal od podstaw państwa, ówczesni Polacy nie ograniczyli się wyłącznie do aranżacji rocznicowych akademii. Tych było nawet mało, bowiem Święto Niepodległości nie było jeszcze ustanowione.

Zamiast organizować jednorazowe akademie, postanowiono poświadczyć siłę odrodzonej polskiej państwowości przez organizację ogólnopolskiej Powszechnej Wystawy Krajowej. Idea tej wystawy, którą szybko zaczęto nazywać „PeWuKą”, zrodziła się w warszawskich kołach rządowych już w 1927 r. W zamyśle wystawa ta, przewidziana na rok 1929, miała być prezentacją wobec świata dorobku i osiągnięć odrodzonego Państwa Polskiego, w 10. rocznicę odzyskania niepodległości. Protektorat nad całym przedsięwzięciem objął więc prezydent RP Ignacy Mościcki, a na czele Komitetu Honorowego stanął marszałek Józef Piłsudski. Wybór miasta padł na Poznań, gdzie niedaleko centrum i dworca kolejowego powstał kilkudziesięciohektarowy teren wystawienniczy. Całość ekspozycji podzielono na 32 wielkie działy tematyczne, z których 26 stanowiły poszczególne dziedziny gospodarki Rzeczypospolitej. W 111 budynkach oraz na placach pod gołym niebem prezentowano wyłącznie produkty polskie. Przez cztery letnie miesiące 1929 r. jubileuszową wystawę zwiedziło prawie 5 mln gości polskich i zagranicznych; chyba trudno było o lepszą promocję dziesięciolecia polskiej państwowości.

„Przewodnik Katolicki” pisał wówczas: „I jest Polska inna, bo ma inne granice, innych ludzi, inne prawa, ale jeżeli ma być Polską, musi być tą samą, wierną temu samemu Bogu, tej samej wierze katolickiej, co ją do pierwszego życia przed laty prawie tysiącem chrzcił”.

Adam Suwart źródło: www.katolik.pl/przewodnik katolicki, red.BK

OGŁOSZENIA PARAFIALNE:

W dniu dzisiejszym obchodzimy **Narodowe Święto Niepodległości**, Msza św. w intencji Ojczyzny o godz. 9.00. Również dzisiaj przeżywamy **Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym**, a także wspominamy św. Marcina z Tours. Dziś o godz. 17.00 Różaniec za Zmarłych z wypominkami.

W tym tygodniu:

- w poniedziałek wsp. św. Józafata
- we wtorek wsp. śś. Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna — pierwszych męczenników Polski
- w sobotę wsp. św. Elżbiety Węgierskiej

W poniedziałek po wieczornej Mszy św. **spotkanie biblijne** z ks. Prof. Romanem Bogaczem.

W środę po Mszy świętej wieczornej **godzinna adoracja Najświętszego Sakramentu** w ciszy. W czasie adoracji okazja do spowiedzi świętej.

W czwartek **spotkanie dla młodzieży z II klasy gimnazjum** przygotowującej się do sakramentu bierzmowania. Spotkanie rozpoczyna się uczestnictwem we Mszy św. o godz. 18.00.

W ramach **świątlicy bł. Jana Pawła II** w Szkole Podstawowej nr 138 w sobotę 17.11. o godz. 10.00 odbędą się zajęcia sportowe. Zapraszamy.

Bóg zapłać za prace remontowe i porządkowe wokół kościoła p. Ryszardowi Gawlikowi, p. Jerzemu Trybusowi, p. Tadeuszowi Łuszczkowi i panu Kościelnemu.

W sobotę od godz. 9.00 (jeśli dopisze pogoda) zapraszamy wszystkich Parafian do grabienia liści wokół kościoła. Zabierzmy ze sobą grabki – jeżeli posiadamy – ale najważniejsze są dwie ręce chętne do pracy. Jeszcze raz wszystkich bardzo serdecznie zapraszamy.

Bóg zapłać za sprzątanie i udekorowanie kościoła rej. ul. Rząski, a do sprzątnięcia w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rej. ul. Podkamyczce.